

Dil ve İletişim Bağlamında İnsan (2)

Geçen sayıda aynı başlık altında “dil iletişim bağlamında insan” konusunda dili ele almış ve kısaca dilin insanın yaşamında ve iletişimde ne denli etkili olduğunu belirtmiştik. Bu yazımızda insanı, yani insan ve dili, dilin kullanımını ve insan üzerindeki etkisini ele alacağız. Zira insan ve dil, etkili iletişimde kendimizi ispat etmemiz, birikim ve düşüncelerimizi ortaya koymamız açısından son derece önemlidir.

Dil ile bütünleşmemiz ve onu kullanmaya başlamamız neredeyse daha anne karnında başlar ve başta fiziksel tepkilerle ve mimiklerle başlayan ilk iletişim deneyimimiz daha sonraları söze ve belagate dönüşüyor.

Konuşmak, iletişim kurma isteği günlük yaşamımızda neredeyse ekmek su kadar elzemdir denilebilir. Ancak konuşmak, yani iletişim kurmak, karşımızdaki kişiye kendimizi anlatabilmek ya da anlatılanları anlayabilmek için dili iyi ve yerinde kullanmak zorundayız. Bu itibarla; insan dilin kullanımında ve iletişimde kendini bütünüyle ortaya koymakta ve neredeyse kullandığı bir kelime veya ifadeyle “*Bana bir kelime söyle sana kim olduğunu söyleyeyim*” deyişinde belirtildiği gibi kendini anlatmakta ve karşısındaki kişiye/kişilere bilgi vermektedir. O halde insan

dilinin esiridir ve bu manada dili çok iyi kullanmak, duygu ve düşüncelerini en iyi biçimde aktarabilmek için çaba sarf etmektedir. Ancak burada her şeyi dile yüklemek onu tüm kusurlarımızın tek sorumlusu olarak göstermek çok büyük haksızlık olur.

İnsanın dili iyi kullanabilmesi ve iletişimde kendini dilediği gibi aktarabilmesi, şüphesiz dilin ne denli kaliteli olduğuyula doğru orantılıdır. Dilimizi, dili kullanan insanlar olarak kendimizi sürekli geliştirmek ve çocuklarımıza, gençlere örnek olmak zorundayız. Zira dilin gelişimi kişinin entelektüel gelişimi ile doğru orantılıdır ve bunun tek çözümü de bize göre okumak, kaliteli okumaktan geçiyor.

Günümüzde birçok insanın o güzelim Türkçemizi, ses bayrağımızı neredeyse iki yüz üç yüz kelimeyle kullanmakta olduğuna şahit olmaktayız. Dilimizin yetmediği yerde kaş göz hareketi ve mimiklerle geçiştirebiliyoruz. Oysa böyle mi olması gerekir? Elbette hayır. Çözüm son derece basit. Şöyle ki; günlük gazete manşetlerini okumak veya hiç okumamak en büyük etken unsur, çünkü son derece az okuyan bir toplum haline geldik. Eğer gerektiği gibi okuyabilsek hem düşünce dünyamız gelişecek hem de kendimizi çok daha iyi ifade edebilme yeteneğimizi geliştirmiş olacağız.

Sonuç itibarıyla, her birimiz dilimizle tartılıyor ve onunla anılıyoruz. Eğer kendimizi daha iyi tanıtmak, aile içinde, çevrede, toplumda, işyerinde, sınıfta, alışverişte, kürsüde velhasıl yaşamın her boyutunda kendimizi anlatmak için dilin çok iyi kullanılmasına ihtiyacımız vardır. Bunun yolu da çok iyi okumak, düşünce sistemimizi geliştirmek ve manasız cümleler kurmak yerine “*Söz bilersen söz söyle sözünden ders alsınlar; söz bilmezsen sükût eyle seni adam sansınlar*” özdeyişinde olduğu gibi sükût eylemek yerine sözümüzden ders alınabilecek sözler söylememiz dilimize, kendimize ve toplumumuza karşı olan sorumluluğumuzdur.

02 Mart 2013